

Nový Jeruzalém č. 8/2019

Zpravodaj pro 236. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
ve **Žďáře n/Sáz - na náměstí v kostele sv. Prokopa - v úterý 13. srpna 2019 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Křoví u Vel. Bíteše.

V úterý 16. července 2019 přijelo a přišlo na pouť NJ do Křoví čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 300 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. Tomáše Vyhnálka, OMI na pouti NJ v Křoví:

Když papež sv. Pavel VI. vydal dokument o radosti, představil Františka z Assisi jako vzor radosti. Jak je možné, že tento muž, který tolik trpěl a měl velmi těžký život, může být příkladem radosti? Svatý František, který měl stigmata, který ke konci svého života žil jako slepec, všude ho museli vodit. Že tento světec se stal příkladem radosti pro celé křesťanstvo na celém světě. Je to právě proto, že František viděl nádheru v každé věci. Dokázal se sjednotit s ptáky, kteří zpívali k Boží chvále. Skutečně duchovní člověk není ten, který nemá problémy, ale ten, který dokáže vidět pozitivní stránku na každé věci, v každé záležitosti, která se mu děje. Každý z nás má problémy, ale mezi námi jsou tací, kteří se leknou, a jsou i tací, kteří dokáží čelit problémům s odvahou. To je rozdíl mezi optimisty a pesimisty. Mohou mít stejné problémy, ale jeden z nich vidí pozitivní stránku problému, druhý zas jen jeho negativní stránku.

Bůh může použít jakoukoli deformaci, jakoukoli nemoc na to, aby se nám představil. Kdo chce opravdově sloužit Bohu celým svým životem, nemusí být zdravým člověkem, nepotřebuje ani vysokou inteligenci, ani zkušenosti. **Potřebuje jen jedno jediné a to je pokora.** Vše ostatní bude zbytečné, bez všeho ostatního se obejdete. Protože Bůh může použít jakýkoli nástroj, ale pod jednou podmínkou: že je **pokorný. Maria je pro nás vzorem pokory.** Říkal jsem na začátku mše svaté, že sem přicházíme na pouť Nový Jeruzalém jako do školy Panny Marie. **A to co se chceme od ní učit je právě její pokora.** S pokorou přijímá andělské poselství od Boha. A tím se dostáváme k tématu **přijetí.** Velmi mnoho problémů pochází z toho, že **nepřijímáme sebe, nepřijímáme druhé kolem sebe, anebo různé skutečnosti v našem životě.** Kdyby Maria tenkrát při setkání s andělem nepřijala to, co se jí dělo, a řekla: „*To ses spletl anděle, já jsem Miriam, patnáctiletá dívka. Já vůbec nevím, o čem mluvíš, já vůbec nemůžu pochopit, o čem mluvíš.*“ Tak bychom zde dneska vůbec nebyli. Bůh by si našel určitě jinou cestu. Ale ta cesta by byla úplně jiná a také dnešní svět by byl úplně jiný, protože by **v něm nebyl otisk Panny Marie – naší nebeské matky.** Ale vrátím se ještě na chvíli ke svatému Františkovi. Protože i svatý František je pro nás velikým zdrojem – nejenom **pokory a přijetí,** ale i té **radosti, která z toho vychází.** Řeknu vám krátký příběh:

Jednou se František procházel s bratrem Leonem a zeptal se ho: "Řekni mi bratře Leo, v čem spočívá dokonalá radost?" A bratr Leo řekl Františkovi: "Dokonalá radost spočívá v důvěrném spojení s Pánem." "Ne, to není ta dokonalá radost, které je možné dosáhnout" - odpověděl František. A Leo pokračoval: "Dokonalou radost bychom měli tehdy, kdybychom mohli evangelizovat celý svět a všechny lidi přivést k Ježíši." Ale svatého Františka neuspokojila ani tato odpověď. A tak pokračovali v rozhovoru a bratr Leo se snažil zveličovat své odpovědi, aby se alespoň částečně přiblížil k tomu, na co asi František myslel. Potom František řekl bratrovi Leonovi: "Řeknu ti, v čem spočívá dokonalá radost. Dnes je zima, sněží a fouká vítr – jsme celí prokřehlí. Představ si, že bychom promrzlí přišli domů a zaklepali bychom na dveře našeho kláštera. Zabušili bychom na ty dveře a otec představený by se nás za nimi zeptal: "Kdo je tam?" A my bychom odpověděli: "František a Leo, dva bratři z tohoto kláštera." A otec představený by nám odvětil: "Nevěřím vám, jste zloději, kteří nás přišli okrást." Ale my bychom ho přesvědčovali,

že nejsme zloději, ale jeho bratři. Ale otec představený by nám nevěřil, neotevřel by nám dveře a nechal by nás mrznout za dveřmi kláštera. "Bratře Leo - pokračoval František - pokud dokážeme přijmout tuto situaci, v tom bude spočívat dokonalá radost."

Svatý František zde vystihl jádro všech našich problémů. **Pravá radost** spočívá v tom, že umíme **přijmout** právě tu situaci, ve které se nacházíme. **Přijmout** určitou situaci ještě neznamená, že ji také schvalujeme. Nemůžeme schvalovat to, co je špatné, ale **přijímáme to,** co se děje kolem nás. To není masochismus, to neznamená, že milujeme bolest. **To znamená, že milujeme Ježíše** a z lásky k němu **přijímáme všechno,** co se kolem nás děje. Co se děje v našem životě? **Nepřijímáme** mnoho věcí, které jsou v nás. **Nepřijímáme** mnoho věcí ani u druhých, **nepřijímáme** ani okolnosti, ve kterých žijeme, a tak si ztěžujeme svůj život. Když jdete do práce, **přijměte lidi,** se kterými pracujete. Je zbytečné, abyste si říkali: "Chtěl bych mít kolem sebe jiné lidi." Ne, toto jsou ti lidé, se kterými pracujete, tak je tedy **přijměte.** **Přijměte** jejich povahu, **přijměte** jejich postoje, **přijměte** jejich způsob práce, který se možná velmi liší od vašeho. **Ježíš ti dal právě tyto lidi a proto je přijmi.**

Velmi mnoho problémů pochází z toho, že **odmítáme sami sebe,** že máme o sobě slabé mínění, málo se ceníme. **Odmítnutí sebe** často pociťuje člověk během dospívání, ale tento pocit se vrací část i ve středním věku i ve věku pozdějším. Častokrát v sobě uchováváme hněv vůči Bohu, protože nedokážeme **přijmout sami sebe** takoví jací jsme. Musíme **přijmout** sami sebe a být hrdí na to, co jsme. **Protože pokud nás Bůh stvořil, stvořil nás pro svou potěchu.** Pokud se nám podaří **přijmout** sebe samé, takové, jaké nás chtěl Bůh, jsme uzdraveni. A potom budeme moci říct: **"Miluji sebe samého a jsem schopen milovat i druhé."**

Když se ocitneš v dopravní zácpě a máš přitom nespěch, nebuď naštvaný, ale **přijmi to.** Když se chceš osprchovat a teče jen studená voda, **přijmi to.** Když najdeš po svém necitlivém manželovi neumyté nádobí, **přijmi to. Přijmi** jídlo, které máš na stole, **přijmi** počasí, **přijmi** každou chvíli svého života a tím si ulehčí život.

Asi nejdůležitější, ale nejtěžší věcí je **přijmout lidi, kteří jsou okolo vás. Přijmi** své rodiče, své sourozence, lidi, kteří tě zraňují, **přijmi** lidi, se kterými pracuješ anebo studuješ, **přijmi** svého faráře, **přijmi** svého představeného, **přijmi** svého šéfa v práci, **přijmi** lidi kolem sebe. **Přijmi to,** co nedokážeš změnit.

Chci to znovu zopakovat: když něco **přijímáme,** to ještě neznamená, že to i schvalujeme. Obzvlášť, když je to něco zlého, když je to hřích. Máme právo neschvalovat věci, se kterými nesouhlasíme. Pán nás možná chce pověřit úkolem, abychom v některých lidech vyvolali změnu. To však vůbec neznamená, že je nemusíme milovat a **přijímat.**

Přijměte skutečnost, že máte nepřátele. Toto je realita, **přijměte ji.** Když ji **přijmete,** nebudete mít bezesné noci, během kterých uvažujete, co kdo o vás za vašimi zády řekl. Když vás někdo zraní, cítíte zranění, ale to je v pořádku, protože jsme lidé. Ale **přijměte to** jako realitu, žehnejte člověku, který vás zranil, a nebuďte ve svých citech na něm závislí.

Přijměte skutečnost, že zklamete. Pokud chcete vidět, který člověk je opravdu duchovně zralý, který člověk je svatý, všimněte si, jak **prožívá neúspěch.** Je hezké vnímat všechny ty krásné vlastnosti, které se projevují na člověku při úspěchu, když se mu daří. Ale všimněte si, jak **reaguje na neúspěch a uvidíte i stupeň jeho zralosti.** Nebojte se selhání, nebojte se neúspěchů, nebojte se svých vlastních chyb. Naopak, musíte je umět využít ve svůj prospěch. **Nejsilnější osoby jsou ty, které nejvíce trpěly.** Utrpení může působit dvěma směry: buď nás tlačí do beznaděje, do sebelítosti anebo z nás buduje **zralé, dospělé lidi.**

Přijměte skutečnost, že neokouzíte každého. Mnozí lidé nemají ve svém životě úspěch jenom proto, že je odradí kritika druhých. Jistě, musíme být otevření kritice, ale kritika nás nesmí zdeptat, leč povzbudit. **Přijměte to,** že ne každého okouzíte, že nebudeme pro každého člověka atraktivní, ne každému se bude líbit naše postava, naše povaha, náš způsob jednání.

Přijměme to, že ne každý nás má rád. Přijměte skutečnost, že máte své hranice. Zralý člověk **přijímá** svou ohraničenost. A není třeba se za to stydět, když říkáme, že jsme omezení v určitých věcech. **Přijměte, že jste ohraničení** a že potřebujete jiné a jejich charizmata.

Nemrhejte časem a nedívejte se na lidi, kteří mají jiné dary, přičemž své dary zanedbáváte. **Každý z nás má dary, které mu dal Bůh.** Využívejme je a pomáhejme i jiným v růstu. Všichni

se **vzájemně potřebujeme**, i když jsme všichni ohraničení. **Ale v té naší ohraničenosti se doplňujeme ke společné plnosti.**

Přijměte skutečnost, že každý má svůj kříž. Je potřeba se modlit k Bohu, aby nám pomohl nést kříž, protože bez něj se nedá žít. A tak se nehněvejme na **svůj kříž**, ale naopak ho obejměme a **přijmeme ho.**

UVědomme si, že člověk, který prožívá strach nebo hněv, **nepřijal** některou z těchto skutečností.

A tak se znovu vraťme k **obrazu Panny Marie**, tak jak jsme ho slyšeli v tom dnešním vyprávění evangelia. **Maria**, dívka, v té době, kdy se jí zjevil anděl jí bylo nějakých čtrnáct, patnáct let. Neviděla svět, neznala jazyky, nemluvila se vznešenými lidmi a najednou zde **stojí posel Boží a říká, že bude matkou Spasitele světa.** Jaká byla její reakce? **Staniž se mi podle tvého slova.** Kéž je to naše vnitřní krédo. Kdykoli se dostaneme do nějaké situace, které je nám **nepříjemná.** Kdykoli se dostaneme do nějaké okolnosti, v níž se budeme **cítit špatně, z které bychom nejraději utekli.** Kdykoli budeme mít tendenci se litovat, říkat si jací jsme chudáci, nikdo nám nerozumí, celý svět nám ubližuje. Vzpomeňme si na ta **Mariina** slova a v duchu si je zopakujeme. **Staniž se mi podle tvého slova.** Nebo to můžeme říkat tím **FIAT.** Určitě znáte význam tohoto slova. Jednoduše říkat **fiat** – všemu co přichází do mého života. **FIAT** – přijímám to, souhlasím a beru to jako Boží seslání a znamení do mého života. Kéž toto **FIAT** nás provází. Nejenom dnes na této pouti, ale po **celý náš život.** Abychom se stali zdravými a zdravě žijícími **učedníky a učednicemi Panny Marie.** Ona nás právě k tomu vede. To je to, co nám ukazovala hned na začátku svého působení. **Umět přijmout to co nám Bůh dává.** I když je to někdy tak těžké. Když to Marii úplně změnilo její život. Ona si plánovala úplně něco jiného tam v té palestinské chatrči. A potom přišel anděl a všechno změnil. A ona to **přijala.** Prosme, aby se za nás přimlouvala i při této mši svaté, aby nám **Bůh dal sílu přijímat naše všechny zkoušky a problémy,** co na nás přichází, které se nám někdy zdají, že jsou až za hranici. Abychom je se stejnou silou, jak je přijala křehká dívka Miriam přijali. **Abychom je dokázali přijímat a činit z nich naši posilu. Dokázat z nich žít a být zdravými a zralými věřícími. AMEN.**

Sbírka - po zaplacení autobusů, nutné režie - jsme darovali **5 865 Kč na pomoc bohoslovcům na Haiti.** Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři otci Petru Papouškovi a všem farníkům z Křoví, kteří celou pout' velmi dobře a obětavě organizačně připravili. A hlavně **- díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení hlavního celebranta NJ ve Žďáře n/Sáz, kterým je probošt P. Mgr. Zdeněk Mach, farář v Litomyšli:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště

Narodil jsem se na úpatí Krkonoš v městečku Jilemnice a tam jsem prožil své dětství. Rádi jsme putovali do těchto krásných hor ať pěšky nebo na běžkách s rodiči i se školou. Střední školu jsem vystudoval elektrotechnickou a poté jsem nastoupil do zaměstnání do továrny, kde jsme vyráběli nabíječky na baterie do motocyklů i automobilů až po velké bateriové bloky pro elektrická vozidla. Já jsem však pracoval na kontrole řídicích desek výtahových rozvaděčů (v té době ještě tvořené relátky). Po roce se ozvali vojáci se základní vojenskou službou, ale místo vojančení jsem nastoupil na civilní službu, nejprve do domova důchodců a po roce jsem přešel do nemocnice na oddělení chirurgie. Tam jsem prožil hlubokou zkušenost, při práci s nemocnými a umírajícími lidmi. Po skončení civilní služby jsem ještě rok zůstal pracovat v nemocnici jako elektrikář a pak jsem podal přihlášku do semináře. Po ukončení semináře a studií jsem byl v roce 2002 vysvěcen na jáhna a působil jsem u katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové. Po kněžském svěcení v červnu 2003 si mě pan biskup Dominik vzal do služby sekretáře. Po třech letech jsem se vrátil do farnosti u katedrály jako kaplan. Během těchto šesti let jsem byl spirituálem základní církevní školy a k tomu jsem měl na starosti i mládež ve vikariátu. V roce 2008 jsem nastoupil již samostatně do farnosti Proseč u Skutče, kde jsem prožil krásných osm let. Nyní působím tři roky v historickém a kulturním městě Litomyšl.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? To, co mě nyní přichází na mysl je, že od tatínka pracovitosti a od maminky velkorysosti.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? První důležitou věcí bylo, že jsem byl pozván do společenství mládeže. Bylo to ještě za dob komunismu a scházeli jsme se potají po rodinách ze širokého okolí. Důležitá byla pro mne zkušenost společné modlitby s vrstevníky a přátelské vztahy, ale zvláště díky jedné zkušenosti, kterou jsem na setkání zaslechl, jsem sám prožil hluboké a radostné setkání s Bohem. To byl asi první impuls, kdy jsem zatoužil pomáhat i druhý k setkání s dobrým Bohem. O svém povolání jsem začal více uvažovat během studia na střední škole, kde jsem prožíval „Sametovou revoluci“. Nejprve jsem měl představu, že budu mít krásné manželství a rodinu, ale pak přicházelo mnoho různých podnětů a zážitků, které mi moji představu nabourávaly. Posledním impulsem bylo krásné mezinárodní setkání bohoslovců žijící spiritualitu Fokoláre v Itálii (i když jsem ještě bohoslovec nebyl), které mi pomohlo rozptýlit různé pochybnosti.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Je jich určitě více. Jedním z nich byl Mirek Šimáček, který působil v Příchovicích a věnoval se mládeži.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Za nejdůležitější považuji, aby kněz neztrácel hluboký vztah s Ježíšem a nadšení pro život s ním. Nejkrásnější jsou chvíle, kdy prožívám s druhými radost ze setkání Bohem.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Sám upřímně a radostně prožívat svoji víru a o ni svědčit celým svým životem (i velmi obyčejným).

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě? Snažit se dělat vše co nejlépe v jednotě s Bohem a lidmi okolo. Kladu důraz na společenství věřících. Ať jsou menší či větší, neboť v tomto světě si víru sami těžko uchováme, natož abychom ji přinášeli dále.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky na pouti NJ (ze sbírky se hradí režie, autobusy a co bude, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant)? Peníze jsou sice důležité, ale bez Božího požehnání a naší svobody ve vztahu k nim mohou napáchat mnoho zla. A tak prosím přidejte k hmotnému daru také dar duchovní (modlitbu, sebezápor, půst ...). Byl bych rád, kdybychom mohli těmito dary pomoci dětem v chudých zemích prostřednictvím **Adopce na dálku.**

Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Jako Adam s Evou podléhám pýše. Těžko se mi přiznává vlastní chyby a mám tendenci je spíše vidět u druhých.

Na co se nejvíc těšíte? Na společenství se všemi v Božím království.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Že jsem mohl navštívit několik skautských táborů a povzbudit skautíky v jejich krásných ideálech důležitých pro život.

Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě? Myslím si, že rodina potřebuje především žít pospolitě na základě pevné a nerozlučné lásky rodičů. Možnosti pomoci jsou různé, ale často se setkávám, že o pomoc není moc zájem. Nebo když někdo z manželů přichází, často je to volání už z potápějící se lodi, kdy je jen velmi těžké pomoci zachránit rozpadlý vztah. Povzbuzuji manžele, aby co nejdříve problémy řešili a popřípadě hledali pomoc.

Přeji všem čtenářům požehnané prožití letních dnů, které jsou ještě před námi. Ať se dokážeme radovat z mnoha krásných maličkostí kolem nás, které nám Bůh každý den dává. Zdeněk Mach

P. Mgr. Jan Kubát.

O svátku poustevníka ct. Ivana 25. června 2019 si k sobě **vzal Pán Bůh svého kněze P. Jana Kubáta.** Mnozí z nás mu vděčí za velmi mnoho. Při jeho pohřbu v jím milovaném Radostíně, který byl v pátek 28. června 2019 ve 12 hodin, mu svůj vděk někteří z nás nemohli vyjádřit osobně. Otec Jan patří právem mezi **zakladatele poutí Nový Jeruzalém na Vysočině.** Nevím, zda by vůbec NJ vznikl, kdyby nebylo **jeho zásadní podpory hned na jejich počátku.** Při každé pouti **sloužil ve zpovědnici, u které byla vždy dlouhá fronta kajících.** **Stále, pravidelně, věrně – dokud mu to zdravotní stav dovolil.** Až nemohl osobně, tak stále pozorně sledoval dění skrze zpravodaj NJ. Prosím Vás o to, abyste mu vyjádřili svou vděčnost svou modlitbou – za zemřelého Kristova kněze a na jeho úmysl. JL

Ejhle nula – pojďme slavit!

S tímto dvojnásobným povzdechem jsem si uvědomil, že se mi blíží den dalších, již šestých kulatin. Uniknout nelze a připomínám si, co mi říkal jeden dobrý přítel o pocitech okolí: „Oslavenec horší Turka“. Takže - jak z toho čestně vyjít? Jisté je, že oslava je namístě. Je tedy zapotřebí jí správně uchopit.

Myslím si, že pravdivá a spravedlivá oslava narozenin **spočívá v děkování Bohu**. Potom je třeba **děkovat andělům a svatým**. Dále jsou na řadě **rodiče, manželka, děti, sestra a všichni, kteří mně v uplynulých 60 letech a 9 měsících života jakýmkoliv způsobem pomáhali**. Je to nespočetné množství živých a zemřelých příbuzných, přátel a známých. Aby taková oslava stála skutečně za to, přál bych si, aby **oslavou byla každá mše svatá a bohoslužba, které se v měsíci září zúčastním**. Při mši svatě člověk **dostává** – aniž si to uvědomuje – tolik **darů a milostí, že se mu o tom ani nezdá**. Takže se k této oslavě může každý svobodně připojit. Začneme už 31. 8. Na pouti rodin ve Žďáře, dále přijde Netín, Nyklovice, Štěpánov, Rovečné, Olešnice, Prosetín, Sulkovec, Bystřice, Kuřim, Radostín, Velehrad, Sloup, Vranov a konec oslav bude na farní pouti v Broumově, Jablonném a Liberci.

Takovému slavení – festivalu, musí předcházet půst. V daném případě je jím zpytování svědomí oslavence, které nutně vyústí ve vyznání vin a omluvě. S Pánem Bohem si to srovnám ve zpovědnici, ale vás všechny, kterým jsem ublížil nebo jim dal špatný příklad, prosím o velkorysý odpuštění.

Jelikož oslava a přání bez dárečku je jako svatba bez nevěsty (což ovšem dnes občas bývá) nebo jako láska bez polibku (zatím zavedeno není), rád bych se k tomu vyjádřil. Když mně bylo padesát, mnozí příbuzní, přátelé a známí svými dary podpořili opravu fary v Rovečném, která dál slouží farnosti a Církvi a možná tam jednou bude jáhen na „vějměnkou“. K šedesátce jsem Vás chtěl navadět na podobné dílo – příspěvní na opravu kostela. Ale v několika posledních měsících jsem tento úmysl změnil. Možná na to měl vliv pohled na prázdné, zubožené, někde i pěkně opravené kostely v západních Čechách, ale bez lidí. Co je platné mít krásné kostely, když budou prázdné? Radost a užitek byste mohli udělat tím, že investujeme do živých chrámů – do **těch, kteří potřebují pomoc a jsou na ní závislí**. Pokud mně chcete udělat radost a pokud nevíte co s penězi, tak dejte **jakoukoli částku na jakýkoli dobrý úmysl**. Pokud někdo **neví a potřebuje návod**, tak uvádím ty, které - pokud mohu – podporuji: *Na počátku o.p.s., Betlém nenarozeným o.p.s.,* Likvidaci Lepry, početné rodiny, hospice v ČR. Časopisy a sdělovací prostředky: Milujte se, Imaculata, Apoštol Božího milosrdenství, Nezbeda, Tarsicius, In, rádio Proglas a televize NOE, tiskoví apoštolát Fatmu.

Za vše dobré děkuje, požehnání u Boha Vám všem vyprošuje – jáhen Ladislav

Pozvánky.

19. pěší pouť na Velehrad. Severozápadní proud (Do tohoto společenství jsou pozváni a účastní se ho poutníci z oblastí kolem měst a míst: Sebranice u Litomyšle, Bystré, Žďár n/Sáz, Nové Město na Moravě, Bystřice, Olešnice, Kunštát, Letovice, Boskovice, Ruprechtov). Jsou také zváni všichni ostatní, kteří chtějí poznat trasu která vede krásnou krajinou: Českomoravská vysočina, Boskovická pánev, Moravský kras, Dražanská vrchovina, Ždánický les, Chřiby.

Začíná se **v neděli 18. 8. Ve 14 hodin v Radešinské Svatce** – pod vedením otců pallotínů a P. Pavla Habrovce. **Ve Vítouchově bude v 19 hodin mše svatá. Vítouchov v pondělí 19. 8. Ve 12 hodin** – žehnání poutníků křížků novým poutníkům a požehnání na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítouchova přes Vír (sv. Sedmipocetníci) do **Olešnice V úterý 20. 8. Ráno z Olešnice přes Letovice do Boskovic**. **Ve středu 21. 8. Z Boskovic** přes Sloup, Senetářov **do Ruprechtova**. **Ve čtvrtek 22. 8. Z Ruprechtova** přes Rostěnice do **Milonic**. **V pátek 23. 8. Z Milonic**, přes Koryčany, horu sv. Klimenta **do Boršic**. **V sobotu 24. 8. Posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy z Boršic na Velehrad**

Je třeba se přihlásit co nejdříve u jáhna Ladislava Kince na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců).

Sobotní pouť autobusem na závěrečnou etapu 19. pěší poutě na Velehrad - 24. 8. 2019 – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha 250 Kč. Také na tuto pouť je nutné se co nejdříve přihlásit u jLK.

Západní proud: Na hranicích diecézí v Újezdě za Novým Veselím začínáme pouť v neděli 18/7 v 16.30, z Veselí vycházíme v pondělí 19/8 v 8.15, v Netíně je mše sv. v 15.15, z Velkého Meziříčí vycházíme od Špitálku v úterý 20.8. v 6.30 h.

16. diecézní pouť rodin ve Žďáře n/Sáz – 31. 8. 2019. Záběh v 9.20, mše svatá s otcem biskupem v 10 hodin, bohatý program, zakončení v 15.30 požehnáním na cestu.

Pouť na Turzovku – 1.9.2019 – odjezd ze ZR, NMNM, příp. BNP. Cena 430 Kč, posledních 7 volných míst. Přihlášky – Václav Šustr, mail: vaclav.sustr@post.cz, tel.: 777 640 961

Výlet. Prosetínské hřbitovy z.s. pořádají v sobotu 14. září 2019 pořádají výlet na nejbaroknější hřbitov na ČR – ve Střílkách. Kromě toho bude mše svatá na Velehradě, prohlídka basiliky, oběd v poutním domě Stojanov a prohlídka Archeoskanzenu. Cena dopravy – 50 Kč pro členy spolku a jejich rodinné příslušníky, ostatní – 200 Kč + vstupy + oběd. Přihlášky u jLK.

Pouť do Medugorje – 24. – 29.9.2019. Duchovní doprovod zajišťuje P. Jiří Janoušek. Cena 3000 Kč + 60 Euro za ubytování a polopenzi. Přihlášky – Václav Šustr, mail: vaclav.sustr@post.cz, tel.: 777 640 961 – posledních 10 volných míst

21. 9. 2019 – XV. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Vycházíme od hrobu P.L.Kubíčka na hřbitově v Kunštátě v 8 hodin. Zakončení mší svatou v 17 hod. ve Sloupu v Mor. Krasu.

27. - 29. 9. 2019 – farnost Olešnice, Černovice, Rovečné pořádají farní pouť na Broumovsko, Jablonného v Podještědí, Liberce, Malých Svatoňovic. Nabízíme několik volných míst – přihlášky a informace u jLK.

28. 10. 2019 – Praha – po stopách sv. Anežky české. Farnost Nové Veselí a Bohdalov pořádá k 30. výročí svatořečení sv. Anežky. Mše svatá v kostele sv. Anežky na Spořilově, Anežský klášter, kostel sv. Haštala – obláčka sv. Anežky, kostel sv. Bartoloměje. Informace a přihlášky u jLK.

Plán poutí NJ na rok 2019 a rok 2020:

2019 15. říjen Bystré	13. listopad Jámy	12. prosinec Olešnice
2020 14. leden Velké Meziříčí	13. únor Trpín	12. březen Křižanov
14. duben Měřín	13. květen Bohdalov	16. červen
14. červenec	13. srpen	15. září Pavlov
13. říjen	12. listopad Jámy	15. prosinec Olešnice

2021 únor - Lysice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 237. pouť NJ – ve čtvrtek 12. září 2019 v 18 hodin do Radostína n/Osl

*Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. **Uzávěrka příštího čísla je 20.8. 2019.** Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.*

Občasník - zpravodaj **Nový Jeruzalém**

Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14.

Zodpovědný redaktor : jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970

Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.